

Devi Puja

Date : 27th December 1986
Place : Brahmapuri
Type : Puja
Speech : English & Marathi
Language

CONTENTS

I Transcript

English	02 - 03
Marathi	04 - 05
Hindi	-

II Translation

English	-
Hindi	-
Marathi	-

ORIGINAL TRANSCRIPT

ENGLISH TALK

This is a special month in India and it is nice that we are organizing this program during this month called as the Margasheersha, means where Marga means the road and Sheersha is the head, which leads you to the Epitome, that's the month. And in this month they worship Guru because of His birthday of Dattatreya and also they worship Mahalakshmi. That means this is the month of Shushumna, where the people get out of the bondages of smaller hankerings and enter into a new path of seeking of Spirituality that is Shushumna that is Mahalakshmi.

Also on this, there are lots of, eh, Pujas they do for four Thursdays, the Puja of Mahalakshmi because Mahalakshmi is worshipped on a Thursday as it is the essence of the Guru principle. The Gurus have to satisfy the Mahalakshmi principle, which is just pure seeking of God, or what do you call the Shuddha Ichha.

Today is the Saturday as I [enquired?] and the Puja was done in Poona was also (Shri Mataji is asking to someone) on Thursday. Thursday puja was the thing of the Mahalakshmi's Puja is started. The day this puja of Mahalakshmi, there, you saw all, how the water was giving away its exuberance by putting up miraculous fountains. And they became the clouds I believe because I heard at the time of the puja rain started in Rahuri and it rained and rained and rained. And now this country which is under drought, people even don't even have water to drink we have rain. So the whole thing works out according to the calendar which is devised by God, not by human beings. So today is another day of Saturday, where we are sitting on the bank of Krishna river. See how it works out? Krishna river represents the power of Shri Krishna. So the Mahalakshmi Tattwa has to go to the Krishna's state, of the witness state and that's how we are here today on this special occasion in Brahmapuri, also the word Brahmapuri means where you feel the Brahma, the Chaitanya which you can feel it on this earth.

So when we are touring we are actually also internally, moving. Also there is Anthar Yoga which you are achieving. So you should not mind little, little things here and there but enjoy every bit of it. Yesterday also I was happy you all danced because yesterday was the day of Shakti, was the Friday. On the day of Shakti if you dance you will get that power within yourself. And that's why you are looking much better now. In My name if you dance you get the power, no doubt about it. And that's why here you have to achieve your Spiritual power, your Spiritual peace and your Spiritual love. All these things if you can achieve in India you have done full justice to Me and to yourself. It is not just a picnic or an outing, nothing of the kind, and working out internally all of you, now I am sure it will work out.

So have loving attitude towards all other people who are here, who are feeling lots of love for you and they pay lot of attention, they don't want you to do any hard work they want to look after you but you also try to make friends and try to know them, hardly you know their names, hardly, eh, you write to them. That's not proper. So at least those who have been here many a times, should try to know the names of the people, take their addresses and they may also write to you and you may also write to them. So that you maintain a proper correspondence. So this relationship, of friendship and love must be started as Shri Krishna has said that unless and until you love each other I do not exist within you. So it is not only one country, it is not many countries, it's all the countries of the world have to love each other and to understand each other as yogis. You are all yogis and to be appreciated. They are already singing the praises of you since long and now it is time to prove it.

The other day I described to them the procession that was described by one of the English poets in his vision he saw our procession and when I told them they are very happy that already an English poet like Lewis could see these points and written in such details the whole description. But that book has

not arrived in India, Vision. It is a beautiful book and I would request the Australians to, if possible to make some copies of that and handed it over, at least the typed copies, in Satara or in Sangli somehow if you have the book with you and give it to them. They will be very happy, know all about it. That will be a special present to the people of Ganapatipule. If you could give the exact, eh, book then somebody can do it in Satara, [they?] [I?] can do it in one day evening, in India these things can be done very easily in India. We don't book things as you have to book. We have started but not so much of booking here. So I request you do that much, give the book to these people, so they will bring it printed and everybody can have it.

ORIGINAL TRANSCRIPT

MARATHI TALK

आता ही पाहुणी मंडळी आपल्याकडे आलेली आहेत. त्यांनी मला सांगितलं आहे की, 'कृपा करून ह्या सगळ्यांना आमच्यातर्फे हार्दिक धन्यवाद द्या. आणि त्यांचे आम्ही फार अनुग्रहित आहोत आणि आभारी आहोत.' त्याबद्दल मी अनेकदा त्यांना सांगितलं की, मी मराठीत त्यांना सांगतच असते, पण तुम्ही त्यांच्याशी बोलून त्यांना सांगा. म्हणजे त्यांना बरं वाटेल आणि त्यांची ओळख करून घ्या. त्यांची मैत्री साधून घ्या. त्यांची नावं जाणून घ्या. म्हणजे त्यांनाही बरं वाटेल, की खेडोपाडी आमचे बांधव आहेत. आपण सगळे एका सूत्राने बांधले गेले आहोत. तुम्ही कोणत्याही देशातले असलात, कुठलेही असलात, तरी सगळी माझीच मुलं आहात. तेव्हा त्यात काहीही भेदभाव न पाळता सगळ्यांनी आपापसात मित्रता साधली पाहिजे. आणखीन सगळ्यांनी एकमेकांना ओळखून घेतलं पाहिजे. म्हणजे कोण कसं आहे, काय आहे.

आता सांगायचं म्हणजे आजचा दिवस विशेष आहे. शनिवारचा दिवस, कृष्णा नदीच्या काठी. म्हणजे कृष्णाचं सगळं सुरू झालेलं दिसतंय साम्राज्य इकडे. आणि ह्या सगळ्या त्याच्या साम्राज्यात आजची तुम्ही पूजा मांडलेली आहे. पूजेत सांगायचं काहीच नसतं खरं म्हणजे. कारण स्वतःच चैतन्य वाहून तुम्हाला भरपूर करून टाकत असतं. तेव्हा तेच फक्त तुम्ही आपल्यामध्ये आत्मसात केलं पाहिजे. सहजयोगाची विशेषता ही आहे, की ह्याच्यामध्ये तुम्हाला ध्यान-धारणा करावी लागते. जर तुम्ही ध्यान-धारणा केली नाही, तर मात्र सहजयोग जमत नाही. म्हणून थोडा तरी वेळ ध्यान-धारणेस दिला पाहिजे. आणि आपल्यामध्ये कुठे चुकतं ते तुम्हाला ध्यानातच कळू शकेल. ते तसेच पाळत ठेवायचं नाही. ते काढून टाकलं पाहिजे. ते काढून टाकल्याबरोबर त्याचे जे काही आपल्याला लाभ होतील, त्याचं तुम्हाला आश्चर्य वाटेल, की किती तऱ्हेचे चमत्कार तुमच्या आयुष्यात घडून येतील. आणि तुम्ही ते इतरांनासुद्धा सांगू शकाल.

आज ब्रह्मपुरीला एक विशेष रूप आलेलं आहे. आणि त्याच्यामध्ये इतके दुसऱ्या देशातले लोक आलेले आहेत. संबंध जगभर ह्याचं नाव पसरलेलं आहे. तेव्हा जी एक गोष्ट आपल्याला लहानशी आठवते ती, जे रामदास स्वामी फक्त महाराष्ट्रात गाजलेले होते, ते आज संबंध देशामध्ये गाजलेले आहेत. तुकारामाचे अभंग हे गाऊ लागले आहेत. नामदेवांचं नामस्मरण हे करतात. म्हणजे कुठल्या कुठे आपण पोहोचलेलो आहोत! म्हणजे महाराष्ट्राची कुठवर महती पोहोचलेली आहे! त्याची महती कुठवर पोहोचलेली आहे, ते बघण्यासारखं आहे. आणि त्यांना ह्या सगळ्यांचं किती कौतुक वाटतं, ते बघण्यासारखं आहे. नाहीतर कोण कोणाला ओळखतं ह्या देशात! कोणीच कोणाला ओळखत नाही. उत्तर हिंदुस्थानाच्या लोकांना जर विचारलं, की रामदास स्वामी कोण होते? तर त्यांना काही माहीत नाही. शिवाजी महाराज कोण होते? ते माहीत नाही. ही परिस्थिती आहे. तेव्हा तिथपर्यंत आपण आपल्या महाराष्ट्राचं लोण पोहोचवलं आहे. आणि तिथून ही मंडळी तुमच्या दर्शनाला आलेली आहेत. असं समजून ह्या साधु-संतांना, जसं आपण साधु-संतांचं पाचारण करतो, आणि त्यांच्याशी वागतो,

तसंच सगळ्यांनी प्रेमाने वागलं पाहिजे. आणि त्यांनी तुमच्यासाठी पुष्कळशी बक्षिसे घेऊन आलेले आहेत. ते गणपतीपुढ्याला निघायच्या विचारात आहेत. तरी सर्वांनी गणपतीपुढ्याला यावं. जितक्यांना जमेल तितक्यांनी यावं, इथून काही दूर नाहीये. वाटलं तर तीन दिवसासाठी या किंवा पाच दिवसासाठी यावं. तिथे फक्त खाण्या-पिण्याचे, राहण्याचे खर्च आहेत. तेवढेच फक्त लावलेले आहेत. आणखीन दुसरा काही विशेष खर्च लावलेला नाही. एकंदर ५० किंवा ५१ लग्न तर आता ठरलीच आहेत. त्याच्यावर पुढे झाली तर माहिती नाही. आणि प्रत्येकी जर हिशेब लावला, तर फार तर फार सहा आणे प्रत्येकी तुम्ही बक्षीस दिलेलं आहे लग्नाचं. तर ते काही विशेष दिसत नाही. तरीसुद्धा आनंदाने सगळं गोड मानून घ्यावं. आणि एकदाच ही पर्वणी असते.

समजा आता आपल्याला कुठे जायचं असलं, समजा एखाद्या यात्रेला जायचं असलं. तर आपण किती पैसे खर्च करू. तेव्हा माताजींनी सुंदर व्यवस्था केलेली आहे. सगळ्यांनी तिथे यावं. मनसोक्त रहाव. आणखीन आनंद उचलावा. त्यामध्ये किलिमिषं काढत बसायचं नाही. प्रेमाने आलं पाहिजे. अशी सगळ्यांना माझी विनंती आहे.